

pak do tří měsíců. Všeobecné pojišťovací podmínky stanovily v čl. 10 čís. 3, že, nepřivede-li se nárok na premii k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy. Žalovaný první premii nezaplatil, pročež žalobou, zadanou dne 28. října 1930, domáhala se pojišťovna na žalovaném zaplacení premie 3595 Kč. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud dovolání poukazuje k tomu, že žalovaný, pokud nebyl v prodlení s druhou splátkou, nemohl míti za to, že žalobkyně odstoupila od smlouvy, přezírá, že ustanovení čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek, »že, nepřivede-li se nárok na premii u soudu k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy«, není jen právní domněnkou, nýbrž že jde o lhůtu propadnou, jejíž marným uplynutím samočinně, ale také neodvratně nastává zrušení pojišťovací smlouvy (srovnej rozh. nejv. soudu, uveřejněná ve sb. n. s. pod čís. 6289, 8276, 8766 a j.).

Jde o první premii, která částkou 1.000 Kč byla splatná ihned, t. j. dne 13. července 1930, a zbytkem do tří měsíců. Stanoví-li čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek, jednající o první premii, že se má za to, že se odstoupilo od smlouvy, nepřivede-li se nárok na premii do tří měsíců ode dne dospělosti u soudu k platnosti, počíná tato lhůta dnem, jímž se pojistník octl v prodlení s placením premie, tedy v případě, že premie mohla býti zapravena ve splátkách, jakmile se octl v prodlení s některou splátkou. Nastalo tudíž prodlení s placením první premie u žalovaného již dnem 13. července 1930, třebaže tohoto dne nebyla ještě splatná celá premie, a, ana žalobkyně do tří měsíců od tohoto dne nepodala žalobu o zaplacení dospělé již splátky, odstoupila podle čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek od smlouvy, jak správně uznal i odvolací soud. Že v době, kdy žalovaný prodléval s placením první splátky, nebyl v prodlení se zaplacením druhé splátky, jest pro posouzení věci bez významu, ana povolením splátek nebyla odsunuta dospělost první splátky až ke splatnosti zbytku premie.

Čís. 12195.

Pro budoucí pohledávky, k nimž jest počítati i pohledávky z otevřeného úvěru, lze zřídi ti zástavní právo k movitým věcem.

Pouhá abstraktní možnost budoucích pohledávek nestačí, nýbrž jest třeba, by byly aspoň označeny osoby, mezi nimiž, a právní důvod, z něhož má pohledávka vzejíti.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Rv I 1481/31.)

Žalovaná vedla proti firmě L. exekuci, při níž byly zabaveny movitosti. Žalobkyně domáhala se proti žalované přednostního zástavního práva k zabaveným movitostem, tvrdíc, že smlouvou před vznikem zá-

stavního práva žalované nabyla k zabaveným předmětům zástavního práva, ježto podle smlouvy měly býti movitostí zárukou za úvěr, ježž žalobkyně chtěla firmě L. poskytnouti a později také poskytla. **O b a n i ž š í s o u d y** žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by znovu o ní jednal a ji rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Především nelze sdíleti názor nižších soudů, že pro budoucí pohledávky, k nimž jest počítati i pohledávky z otevřeného úvěru, nelze zřídit zástavní právo k movitým věcem. Že lze zřídit toto zástavní právo pro podmíněné a budoucí pohledávky, o tom nemůže býti pochybností, an občanský zákon sám na více místech upravuje řadu zajišťovacích nároků pro pohledávky budoucí (srov. §§ 343, 520, 692, 834, 1121, 1276, 1360, 1365, 1428 obč. zák.). Ovšem pouhá abstraktní možnost budoucích pohledávek nestačí, nýbrž jest třeba, aby aspoň označeny byly osoby, mezi nimiž, a právní důvod, z něhož pohledávka má vzejíti. Že tyto náležitosti tu byly, tomu by nasvědčoval doslov ujednání ze dne 16. listopadu 1927. V souzeném případě však tvrdila žalobkyně dále, že v době zřízení zástavního práva tu již byla pohledávka žalující strany, a nabídla o tom důkaz výsledkem svědka B-a. Nižší soudy následkem svého mylného hlediska, že pro úvěrovou pohledávku nelze zřídit zástavní právo na movitých věcech, důkaz ten neprovedly a nezjistily, zda úvěrní pohledávka žalobkyni a v jaké výši vzešla, a proto právem vytýká dovolatelka vadnost odvolacího řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) v tomto směru, kteroužto vadností jest však již stíženo řízení v prvé stolici.

Čís. 12196.

Ustanovení § 951 obč. zák. nepředpokládá posloupnost z posledního pořízení; oprávnění k žalobě podle tohoto ustanovení přísluší zkrácenému nepominutelnému dědici i tehdy, jde-li o zákonnou posloupnost dědickou.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Rv I 1724/31.)

Žalobu, již se nepominutelní dědici po Antonínu T-ovi domáhali na žalovaném, by byl uznán povinným trpěti exekuci na svou nemovitost ve prospěch nároku žalobců na povinný díl po 4.000 Kč s tím, že by mohl odvrátiti tuto exekuci zaplacením 4.000 Kč každému ze žalobců, **o b a n i ž š í s o u d y** zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y :

V souzeném případě jde o žalobu podle § 951 obč. zák., již se žalobci jako nepominutelní dědici po zesnulém Antonínu T-ovi domáhají na žalovaném doplnění povinného dílu, tvrdíce, že povinný díl byl zkrá-